

„Перамагайце зло добром...”

«Я шчыра веру ў людскую дабрыню, але гэта зразумець не магу. У адзін-два выпадкі паверыў бы, але вось у такую масавую дабрачыннасць у

Вашы грошы пойдучь на добрую справу. Разліковы рахунак: 700358, МФО 40001 Белжылсацбанк.

А. СЛАНЕУСКІ.

ГЛАГОУНАЕ, што адлюстравала дыскусію на з'ездзе, — адчувальны зрух у адносінах беларускага грамадства да беларускай мовы. Яна прызнана дзяржаўнай, прышла ў парламент, у школы, на ёй зусім прстойна заставаліся некаторыя міністры. ТБМ стала апорай такога пераходу, але не ў адзіноце. Аўтарытэт мовы падняты не толькі дзяржаўнымі актывамі. Яна ўсё шырэй скарыстоўваецца як сродак агітацыі і барацьбы за агульнадэмакратычны каштоўнасці. Справадзіліся (гістарычныя, сацыяльныя) — адна з галоўных такіх каштоўнасцей. І зусім натуральна, што імёна дэмакратычных зруху прымуслілі беларусаў задумацца над пытаннем: ці справядліва размеркаваны ў сучасным жах сацыяльнай функцыі роднай мовы?

Адной з праграмных мэт ТБМ стала, у прыватнасці, вяртанне нашай мовы ў школу.

Праблема нумар адзін тут, як лічыць Людміла Сухан, намеснік міністра народнай адукацыі рэспублікі, свядомы нацыянальны кадры. У сваім выступленні яна наведвала, што ў міністэрства рытухуе загал аб атэстцы наставнікау, у якому педагогічныя катэгорыі будуць прысвойвацца з улікам валодання беларускай мовай.

Л. Сухан заклікала супольні ТБМ не проста кантраляваць органы народнай адукацыі ў гэтай справе, а быць і саюзнікамі.

Выступленні дэлегатаў паказалі, што іх па-ранейшаму хваляе прынятая «тактыка» беларусізацыі школы. Нараннік выкавае пераход на мову пасобных касасу (дэлегат Раман Геніюш са Слонімскага раёна і краўшчыні). Таму з асаблівай надзеяй на добры прыклад было ўспрынята павелічэнне старшнін маладзечанскай рады ТБМ Лявона Цімохіна, што «мы маем намер у гэтым годзе надаць статус беларускай усім школам і садкам горада, а таксама адчы-

ніць беларускую гімназію і ліцэй». Калі гэта сапраўды ўдасца зрабіць новым гарадскім уладам, Маладзечна, напэўна, усеўсё заваладае статусам сталіцы беларускай перабудовы.

Але хіба можна будаваць тако-небудзь без плана? Прадстаўнік мінскага гарадскога асяродка камітэта Аляксей Лоска выказаў свае прэтэнзіі да часовага навукова-даследчага калектыву ў Расійскай акадэміі навук, які канцэпцыі нацыянальнай школы і, у прыватнасці, да яго кіраўніка. Пакуль школа не стала месцам выхавання на-

Рэспубліканскую міжвыдавецкую праграму выпуску літаратуры для дзяцей.

Тэму адносінаў кампартыі і партыйных выданняў да нацыянальнага адраджэння закрануў сакратар Віцебскага абкома КПБ, сябра ТБМ Юсёф Навіч. Мы не пагадзіліся, — адзначыў ён, — з вывадамі саўкаўскага 1987 г. пленума ЦК КПБ пра тое, што з беларускай мовай у нас усё добра. Факты прымушваюць задумацца аб адваротным. Чаму, скажам, калі сродок насельніцтва Віцебска 64 працэнты — белару-

на месцы, дзе стаяў будынак друкарні.

Выступленні вядомага навушніка Алясея Белакоза і пісьматворца Уладзіміра Юр'явіча сталі значным палемічным размовам аб лексічных і арфаграфічных праблемах сучаснай беларускай літаратурнай мовы. Патрэбна ёй не мяккі знак? Што нам бліжэй — «палатніны» ці агульнаўсходнеславянская лексіка? У гэтых пытаннях аднадушна не выйшла.

Меркавалася, што заплаанаваная на другі дзень работы

не дзве, як цяпер, а аж тры розныя нормы правапісу? — спрадзяліла зазначыў у сваім выступленні Геннадзь Цыхун. — Гэта не паспярэе кансалідацыі нацыі, а наадварот, яшчэ больш разаб'е нас.

Цікавай, на нашу думку, была прапанова Адама Мальдзіса: склікаць міжнародную канферэнцыю па праблемах беларускага правапісу і прысвоіць замежным даследчыкам апраўжаны правапіс на аснове мовазнаўства.

У рэзалюцыі з'езда па правапісу, прынятай дэлегатамі, прызначана патрэба ў рэфарме, вяртанні мове яе нацыянальнага аблічча, а таксама ўказавацца, што неабходна вырашаць практычныя задачы. Як хутка гэта адбудзецца? Відзець, не ў самым бліжэйшым часе, бо ў Акадэміі навук, напрыклад, канферэнцыя па правапісу плануецца правесці толькі ў другой палове 1992 года. І асуджаць за гэта навукоўцаў язык не паварочвае: каб вырашаць практычныя задачы, які не будзе патрэбы змяняць пасля кожнага новага павелічэння палітычных вятроў, — неабходны час. Беларусу нарэшце павінна займець правапіс, які змогуць карыстацца не адно і не два пакаленні.

На з'ездзе не раз гадзвалася імя Міколы Шалігоніча і стварэння па яго ініцыятыве грамадска-культурнага згуртавання «Полісея». Не было недахопу ў абнавадванні: у сепаратызме, палітычным авантюрызме, зрадзе нацыянальнага інтарэса. Настойліва падкрэслівалася думка, што надуманае «палескае пытанне» нехта ў «вярхах» свядома падагравае. Наіраўчы за ўсім гэтым было, папалумалася: такі аяконт, такая перабольшаная ўвага да «Полісеі», якое наўрад ці карыстацца колькі-небудзь значнай падтрымкай срод папалумалася, — толькі на карысць актывістам гэтага згуртавання: бясплатная рэклама.

Дакументы з'езда — паставана і рэзалюцыі — неўзабаве з'явіцца ў друку, і вы зможаце пазнаёміцца з імі. Як ні намагаўся старшыня таварыства

Ніл Глывіч адгаварыць дэлегатаў траіцца час на дыскусію аб Саюзным дагаворы, — тыя ўсё ж палічылі патрэбным выказацца і прынялі рэзалюцыю, у якой заклікаюць не падпісваць дагавор да прыняцця Канстытуцыі рэспублікі, надаць Дэкларацыі аб суверэнітэце канстытуцыйны статус і г. д.

Увогуле, пытанням, якія маюць мала агульнага з моўнымі, культурна-асветніцкімі праблемамі, некаторыя дэлегаты з'езда імкнуліся выдзяляць час не менш, чым асноўнай тэме размовы. Называўся рэспубліку ў Статуте таварыства Беларусі ў БССР, гадзвалі ці не ў паставане імя В. Кебіча, ухваляючы ці асуджаць уступленне Беларусі ў ССРС? Слухаючы гэтыя дыскусіі, часам здавалася, што прысутнічаюць не на з'ездзе ТБМ, а на сесіі Вярхоўнага Савета. З той толькі розніцай, што з'езд працягваўся ўсяго паўтара дні і часу на тое, каб паварачваць аб уласна моўных праблемах, яна не хапіла.

Сапраўды, хоць мова нярэдка і суседнічае з палітыкай, гісторыя паказвае, што лямбда моўных праблем найбольш натуральна пры іх аўтаноміі. Мова — матэрыя далікатная, і нават дэяны саёўскіх абароны яна вымагае сродкаў турботы, тычыцца культурных. Напэўна, яны і былі прыярытэтнымі ў адукацыі і ідэі ТБМ. Усім сябрам таварыства будзе крыўдна, калі ад аб'яўлення людзей «прыняжэнны і абражаны» станам роднай мовы яно хіснеца ў бок закрытасці клана, які, у сваю чаргу, гатовы абразіць кожнага, хто нягледзячы і з памылкамі гаворыць на гэтай мове. Або гаворыць на іншай. Зусім неспрыяцельна будзе, напрыклад, спробы часткі шановаў аўдыторыі «адмыгчы» заўсёды ўсё, што ў нас на нашых негудзішніх землях, адмаўляюцца ўвазе чалавеку толькі з-за яго вымаўлення.

Мова — гэта мы, гэта нашы агульныя імяны. І яна, пра што трэба памятаць, найперш дэяны людзям як сродка паразумення.

А. ЦІХУНОВІЧ, В. ЖДАНКО.

Мова і мы

Надаткі з другога з'езда Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны

цыянальна свядомых грамадзян, бацькі і грамадскія спрабуючы карыстацца для гэтай мэты скаўскі рух. Сёлета дзед сезон збора дзяцей лагер-летнік «Грунвальд». Прада, друст у ім менш, чым жадаючых сюды прыхаць. Асабліва жадаючым быў тут адчынаць для дзяцей нашых землякоў з-за мяжы. (Пра гэта гаварылі дэлегаты з Літвы, Беларусі, Украіны). Таму зусім матываванай выглядае просьба арганізатараў «Грунвальда» перадаць ім адну летнюю змену пільнагарада «Зубраня».

Не адзін заклік быў зроблены Дзяржкамтату рэспублікі на канцы таго, што будучы чытаць нашы дзеці. Старшыня камітэта, сябра ТБМ Анатоль Бутовіч падзяліўся з дэлегатамі і інфармацыяй, і праблемамі. Хача многія нашы планы, гаварыў ён, уключаць у сяняны руху, прыярытэты аддаюцца беларускай мове. Усе беларускамоўныя выданні ўключаны ў дзяржаўныя і сацыяльна-неабходна літаратура. Што дадзеныя кніжкі для дзяцей, падручнікі, то, які ні дзіўна, існуе праблема добрых рукапісаў. Таму ўнікальна неабходна распрацаваць спецыяльную

сы, беларускую мову называюць роднай толькі 49 працэнтаў выбіяў.

На думку сакратара абкома, больш выразнай і прыняцельнай павінна быць тут лінія партыйнай прэсы. Так, «Віцебскі рабочы» адмовіўся ад кампраміснага беларуска-рускага варыянта выдання. І. Навіччым прапанаваў звярнуцца таксама да калектыву рэдакцыі «Белорусской нивы», «Коммунист Беларусі», «7 дзён» перагледзець сваю пазіцыю на карысць роднай мовы.

Якой будзе яе месца на раздзеле — такой мерай адмерана нам і павяга міжнароднага супольніцтва. Так можна рэзюмаваць насчынае павяга інфармацыяй выступленне міністра замежных спраў БССР Пітра Краўчанкі. Ён, у прыватнасці, паведаміў, у якім захаванні міністэрства ўва ў Еўропу пачаў павяжва гучаць імя Беларуска і ўсходнеславянскага асветніка Ф. Скарыны. У Ягелонскім універсітэце, дзе ён вучыўся, нядаўна адкрыта мемарыяльная дошка. Ёсць дамоўленасць з гарадскімі ўладамі Прагі аб адкрыцці помніка Скарыну, а таксама мемарыяльнага знака

з'езда дыскусія аб правапісе наблізіў ТБМ да нейкай канкрэтнай пазіцыі. На жаль, спадзяванні гэтыя не спрадзіліся. Размова атрымалася эпізодычнай і не скажыць каб гатай па аргументы і меркаванні. Як ні дзіўна, аднадушнага патрабавання неадкладна змяніць правапіс, вяртанні да нормы, якія існавалі да 1933 года, — не было. У выступленнях пераважала думка, што хоць праблема, безумоўна, існуе, але вырашаць яе з наскоку, не ўважыўшы ўсе «за» і «супраць», не ўлічыўшы меркаванне большасці носьбітаў мовы, а таксама замежнага вопыту — наўрад ці варта.

І сапраўды, за апошнія паўстагоддзя беларускаму правапісу так часта даводзілася выконваць неўдасцельную функцыю ідэалагічнай зброі ў руках далёкіх ад моўных праблем палітыкаў, што яшчэ адно такое яго выкарыстанне (іхна і з адваротным знакам, з выкарадачай мэта аднаўлення гістарычнай справядлівасці) — мабыць, не прывядзе да жадааных вынікаў.

«Ці не прыдзецца мы ў такім выпадку да стану, калі парадальна будучы існаваць нават

запасы былі знішчаны адным раптоўным налётам фашыскай авіяцыі. Да таго ж пад кіраўніцтвам Варашылава і Жданова ў Ленінградзе нагняталася атмосфера пагарды і ганьбы ў адносінах да тых, хто спрабаваў эвакуіравацца. У выніку вялікі горад трапіў у блакаду з усімі сваімі мірнымі жыхарамі, але амаль без прадуктаў харчавання, што і прадвызначыла трагедыю ленінградскага голаду.

Калі прайшоў паўтара месяца варашылаўскага камандвання ў Ленінградзе, сталі яўна бачныя канчатковыя расчараванні Сталіна ў дачынах чыслах жніўня 1941 года адна за другой адбыліся дзве рэарганізацыі каманда-

чана фарсіраваць Ла-Манш, расказваючы аб фарсіраванні нашымі войскамі Дняпра, у якім, дарэчы, сам не ўдзельнічаў, ён у апошні раз адправіўся на фронт. Яго зацэпай было арганізаваць наступленне нашых войскаў у Крым ад Керчы ў бок Севастопалю. Незадоўга перад гэтым савецкай войскай правялі на гэтым напрамку серыю паспяховых марскіх дэсантных аперацый у ходзе вызвалення Новарасійска і Керчы. Варашылаў паспрабаваў яшчэ раз выслаць у тыме ворага марскі дэсант, але пад яго кіраўніцтвам справа закончылася катастрофай. Прабыўшы ў Крыме яшчэ некалькі тыдняў і прынесшы падначаленым войскам новыя безвыніковыя страты, маршал адбыў у Маскву праслухоўваць канчатковую рэдакцыю пільна.

За гэтыя зімовыя баявыя, дзеянні Асобнай Прыморскай арміі ў Крыме яе камандуючы І. Е. Пятроў быў адхілены ад пасады, а Варашылаў — узначан фарсіраваць Ла-Манш, расказваючы аб фарсіраванні нашымі войскамі Дняпра, у якім, дарэчы, сам не ўдзельнічаў, ён у апошні раз адправіўся на фронт. Яго зацэпай было арганізаваць наступленне нашых войскаў у Крым ад Керчы ў бок Севастопалю. Незадоўга перад гэтым савецкай войскай правялі на гэтым напрамку серыю паспяховых марскіх дэсантных аперацый у ходзе вызвалення Новарасійска і Керчы. Варашылаў паспрабаваў яшчэ раз выслаць у тыме ворага марскі дэсант, але пад яго кіраўніцтвам справа закончылася катастрофай. Прабыўшы ў Крыме яшчэ некалькі тыдняў і прынесшы падначаленым войскам новыя безвыніковыя страты, маршал адбыў у Маскву праслухоўваць канчатковую рэдакцыю пільна.

За гэтыя зімовыя баявыя, дзеянні Асобнай Прыморскай арміі ў Крыме яе камандуючы І. Е. Пятроў быў адхілены ад пасады, а Варашылаў — узначан фарсіраваць Ла-Манш, расказваючы аб фарсіраванні нашымі войскамі Дняпра, у якім, дарэчы, сам не ўдзельнічаў, ён у апошні раз адправіўся на фронт. Яго зацэпай было арганізаваць наступленне нашых войскаў у Крым ад Керчы ў бок Севастопалю. Незадоўга перад гэтым савецкай войскай правялі на гэтым напрамку серыю паспяховых марскіх дэсантных аперацый у ходзе вызвалення Новарасійска і Керчы. Варашылаў паспрабаваў яшчэ раз выслаць у тыме ворага марскі дэсант, але пад яго кіраўніцтвам справа закончылася катастрофай. Прабыўшы ў Крыме яшчэ некалькі тыдняў і прынесшы падначаленым войскам новыя безвыніковыя страты, маршал адбыў у Маскву праслухоўваць канчатковую рэдакцыю пільна.

За гэтыя зімовыя баявыя, дзеянні Асобнай Прыморскай арміі ў Крыме яе камандуючы І. Е. Пятроў быў адхілены ад пасады, а Варашылаў — узначан фарсіраваць Ла-Манш, расказваючы аб фарсіраванні нашымі войскамі Дняпра, у якім, дарэчы, сам не ўдзельнічаў, ён у апошні раз адправіўся на фронт. Яго зацэпай было арганізаваць наступленне нашых войскаў у Крым ад Керчы ў бок Севастопалю. Незадоўга перад гэтым савецкай войскай правялі на гэтым напрамку серыю паспяховых марскіх дэсантных аперацый у ходзе вызвалення Новарасійска і Керчы. Варашылаў паспрабаваў яшчэ раз выслаць у тыме ворага марскі дэсант, але пад яго кіраўніцтвам справа закончылася катастрофай. Прабыўшы ў Крыме яшчэ некалькі тыдняў і прынесшы падначаленым войскам новыя безвыніковыя страты, маршал адбыў у Маскву праслухоўваць канчатковую рэдакцыю пільна.

За гэтыя зімовыя баявыя, дзеянні Асобнай Прыморскай арміі ў Крыме яе камандуючы І. Е. Пятроў быў адхілены ад пасады, а Варашылаў — узначан фарсіраваць Ла-Манш, расказваючы аб фарсіраванні нашымі войскамі Дняпра, у якім, дарэчы, сам не ўдзельнічаў, ён у апошні раз адправіўся на фронт. Яго зацэпай было арганізаваць наступленне нашых войскаў у Крым ад Керчы ў бок Севастопалю. Незадоўга перад гэтым савецкай войскай правялі на гэтым напрамку серыю паспяховых марскіх дэсантных аперацый у ходзе вызвалення Новарасійска і Керчы. Варашылаў паспрабаваў яшчэ раз выслаць у тыме ворага марскі дэсант, але пад яго кіраўніцтвам справа закончылася катастрофай. Прабыўшы ў Крыме яшчэ некалькі тыдняў і прынесшы падначаленым войскам новыя безвыніковыя страты, маршал адбыў у Маскву праслухоўваць канчатковую рэдакцыю пільна.

За гэтыя зімовыя баявыя, дзеянні Асобнай Прыморскай арміі ў Крыме яе камандуючы І. Е. Пятроў быў адхілены ад пасады, а Варашылаў — узначан фарсіраваць Ла-Манш, расказваючы аб фарсіраванні нашымі войскамі Дняпра, у якім, дарэчы, сам не ўдзельнічаў, ён у апошні раз адправіўся на фронт. Яго зацэпай было арганізаваць наступленне нашых войскаў у Крым ад Керчы ў бок Севастопалю. Незадоўга перад гэтым савецкай войскай правялі на гэтым напрамку серыю паспяховых марскіх дэсантных аперацый у ходзе вызвалення Новарасійска і Керчы. Варашылаў паспрабаваў яшчэ раз выслаць у тыме ворага марскі дэсант, але пад яго кіраўніцтвам справа закончылася катастрофай. Прабыўшы ў Крыме яшчэ некалькі тыдняў і прынесшы падначаленым войскам новыя безвыніковыя страты, маршал адбыў у Маскву праслухоўваць канчатковую рэдакцыю пільна.

Увесь апошні год ваіны ён займаўся пытаннем адносінаў у ўсходнеўрапейскім краінах, у якіх ўступалі савецкай войскай. Канец ваіны сустраў у Венгрыі, на пасадзе старшыні саюзнай кантрольнай камісіі.

На ўсім працягу ваіны Сталін дараваў Варашылаву такія правалы, за якія хто-небудзь іншым мог зацэпай галавой. Прычына хутчэй за ўсё ў тым, што легенда пра слесар-пасткаводца Кліма з'яўлялася часткай легенды пра самога Сталіна, і таму яе трэба было збераць. Велмыя існа пераляліся іх лесеў гэтыя двух людзей у галы грамадзянскай ваіны, велмы доўга і падрабозна апісвалі газеты, падручнікі і фільмы іх сумесную «геніяльную» барацьбу з Троцкім, велмы сталі слова «армія» і «Варашылаў» сталіся побач. Ваенная кар'ера Варашылава пасля фініша ў Ленінградзе набыла акрамя іншага, і такі трагікамічны аспект, які неспадзявана жаданне Сталіна «карнізаваць» саратніку хоць які-небудзь новае ваеннае асудзілі раз за разам разбівае і абсалютна прафесійна-ліберальнае безпаважнасць «Маршала Кліма». Заставалася толькі вяртацца да такіх танных прымёваў, які жыццёвыя адлюстраванне мастаком-рэалістам Сталіна, Варашылава і Ракасоўскага срод прыслынаў снегам бліндажы і акупаву на фронце пад Маскву. На каршыне таксама перададзены характэрныя пазы і выразы твару. Адзіная недакладнасць заключалася ў тым, што з траіх персанажы ў абароне сталіцы неспадзяна ўдзельнічаў адзін Ракасоўскі. Гэта падасоўка цікавага тым, што выяўляе жадаемае Сталінам накіраванне фальсіфікацый фактаў.

Пытанне аб ролі і месцы Варашылава ў трагедыі Айчынай ваіны — гэта і пытанне аб ступені свабоды і адказнасці ўплывовага выканаўцы ўказанай дыктатура.

Вясной для Клімента Яфрэмавіча знайшлася ішч адна справа: яму было даручана праслухоўванне ўсёмагчымых варыянтаў тэксту і музыкі новага гімна Савецкага Саюза. Дзесяткі кампазітары і паставы прадставілі ўрадавай камісіі сотні версій гімна, а канчатковыя рашэнні прымалі, які звычайна, Сталін. Цікава, што доўгая работа Варашылава над гімнам у самы разгар ваіны нават не ўпаміналіся ў яго больш позніх афіцыйных біяграфіях. Відзець, вобраз маршала-меламана, які удалецтва ад фронту праслухоўвае новыя музычныя творы, быў настолькі нездарова, што работу над гімнам біяграфы не рашаліся назваць срод іншых заслуг свайго героя.

Пасля паздзікі ў Тэгеран (там Варашылаў вучыў англі-

ТАБЕБАЧАННЕ

19 чэрвеня

Праграма Беларускага тэлебачання

8.30. Раніца рэспублікі. Інфармацыйны выпуск.

8.40. Праграма перадач. 8.45. «Незабудзены». Фестываль фільмаў і тэлепраграм, прысвечаных 50-годдзю пачатку Вялікай Айчыннай ваіны. «Узвешч жыццём». Тэлевізійны трохсерыйны мастацкі фільм. 3-я серыя.

16.25. Праграма перадач. 16.30. «Віталь Віяніні». Тэлевізійны фільм.

17.30. Экран дзіцячага фільма. «Аліса ў Краіне чудаў». 1. 2. 3-я серыя.

18.00. «Незабудзены». Фестываль фільмаў і тэлепраграм, прысвечаных 50-годдзю пачатку Вялікай Айчыннай ваіны. «Халоды ў пачатку вясны». «Картэж метэарытаў мастацкі фільм. 18.30. Папарама. Інфармацыйная праграма.

19.00. Футбол. Чэмпіят ССРС. «Чарнаморца» (Алдэса) — «Дынама» (Кіеў). 19.15. У перапынку (19.45) — Наш камандарый. Роля згодны.

21.05. Тэлевізійны дакументальны фільм «Сябра пра «царыцэ ваз»». «Беларускія ўзгоры». 21.40. Рэклама.

21.45. На сесіі Вярхоўнага Савета БССР.

Першая агульнасаюзная праграма

6.30. Раніца. 6.45. Праграма тэлевізійнага дзеяцельскага мастацкага фільма «Плал пераплелі». 8-я серыя.

10.15. Дзіцячы музычны клуб. 11.00. «Праводзілі мяне на ваіну». Песні і гімны аб ваіне.

12.15. Дзяляны куры. 12.30. «Горад Зоры». Мастацкі фільм.

13.00. Прам'ера дакументальнага фільма «Асобы геаграфічных пунктаў». Аб масмэдроме Байкала.

14.30. Мультифільм «Варанкі, будзь чалавекам». «Дом, які пабудавуў Дзюк». 15.00. ТСН.

15.15. «Мелодыя на два галасы». Тэлевізійны мастацкі фільм. 16.25. Свет зашпаленых. «Увага, здымаю».

16.40. Фільм — дэяны. «Тры вясёлыя амерыканцы». 3-я серыя. «Тайна Фенімора».

17.45. Музычныя скарбінкі. П. Таўеў. Сімпфонія № 4 дс мінор. Выкананне дзіцячых ансамбляў і сімфанічнага аркестра Саюза ССР. Дырыжор Я. Святланав.

18.30. ТСН. Міжнародны выпуск.

18.45. Дзяляны куры. 19.00. Прам'ера шасцісерыйнага дакументальнага савецка-германскага фільма «Няхай будзе пакланяцца ваіны». Фільм 4-й «Віталь Віяніні».

19.30. М. Равель. Другая сюіта з балета «Дарніс і Хлоя». 19.45. «Дзіцячы пераглед».

19.55. Прам'ера тэлевізійнага дзеяцельскага мастацкага фільма «Плал пераплелі». 9-я серыя.

21.00. Час. 21.40. Паводле зводка МУС ССРС.

21.55. Фестываль салдацкай песні. 9.10. ТСН.

0.30. Канцэрт аркестра сімфанічнага і эстраднага музыкі Дзяржаўнага ССРС. Дырыжор Пітр Шыбарс (ЗША).

1.30. «Вайна і мір». Тэлевізійны дакументальны фільм.

2.20. Прам'ера тэлевізійнага дзеяцельскага мастацкага фільма «Плал пераплелі». 9-я серыя.

Другая агульнасаюзная праграма

17.00. Грані. Мастацка-публіцыстычная праграма.

18.00. Майстры. «Лёс Генадзі Агіі».

18.45. Парламенцкі вяснік Радзі.

19.00. Спортывае арыентаванне. Спартсінтэза на прызвы тэлебачання.

19.30. Аб'екты. 20.00. Весты. 20.15. Добрай ночы, малышы! 20.30. Індыйскае двабортства. Пераможца ў Крэйдаката.

21.00. Час (з сурдаперакладам). 21.40. Калаж. 21.45. На сесіі Вярхоўнага Савета РСФСР.

22.30. Канцэртная сюіта з балета П. І. Чайкоўскага «Спячача прыцучы».

23.00. Весты. 23.15. «Ён, яна і дзеці». Тэлевізійны мастацкі фільм.

20 чэрвеня

Праграма Беларускага тэлебачання

8.45. «Незабудзены». Фестываль фільмаў і тэлепраграм, прысвечаных 50-годдзю Вялікай Айчыннай ваіны. «Догля ў вэрсты ваіны». Тэлевізійны трохсерыйны мастацкі фільм. 1-я серыя.

16.30. Экран дзіцячага фільма. «Разумныя рэчы». Тэлевізійны мастацкі фільм. 1-